

31989R0120

20.1.1989

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 16/19

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 120/89**z dnia 19 stycznia 1989 r.****ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania wywozowych opłat wyrównawczych i opłat wywozowych na produkty rolne**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady nr 136/66/EWG z dnia 22 września 1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów⁽¹⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2210/88⁽²⁾, w szczególności jego art. 19 ust. 3 i art. 20 ust. 3,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 804/68 z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych⁽³⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1109/88⁽⁴⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2180/71 z dnia 12 października 1971 r. w sprawie zasad ogólnych, które mają być stosowane do rynku mleka i przetworów mlecznych w przypadku trudności z zaopatrzeniem⁽⁵⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1603/74 z dnia 25 czerwca 1974 r. w sprawie nakładania opłaty wywozowej na niektóre produkty zbożowe, z ryżu i na bazie mleka, zawierające dodatek cukru, w przypadku trudności z zaopatrzeniem w cukier⁽⁶⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 3,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2727/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽⁷⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2221/88⁽⁸⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2742/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie refundacji produkcyjnych w sektorze zbóż i ryżu⁽⁹⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1009/86⁽¹⁰⁾, w szczególności jego art. 8 lit. a),

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2747/75 z dnia 29 października 1975 r. ustanawiające ogólne zasady, które mają być stosowane w przypadku zakłóceń na rynku zbóż⁽¹¹⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2560/77⁽¹²⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1418/76 z dnia 21 czerwca 1976 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu⁽¹³⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2229/88⁽¹⁴⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1432/76 z dnia 21 czerwca 1976 r. ustanawiające ogólne zasady, które mają być stosowane w przypadku zakłóceń w sektorze ryżu⁽¹⁵⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 426/86 z dnia 24 lutego 1986 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku przetworów owocowych i warzywnych⁽¹⁶⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2247/88⁽¹⁷⁾,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 520/77 z dnia 14 marca 1977 r. w sprawie nakładania opłaty wywozowej na niektóre przetwory owocowe i warzywno zawierające dodatek cukru w przypadku trudności z zaopatrzeniem w cukier⁽¹⁸⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1785/81 z dnia 30 czerwca 1981 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru⁽¹⁹⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2306/88⁽²⁰⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 2 oraz art. 18 ust. 4 i 5,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1650/86 z dnia 26 maja 1986 r. w sprawie refundacji wywozowych i wywozowych opłat wyrównawczych do oliwy z oliwek⁽²¹⁾, w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Komisji (EWG) nr 645/75⁽²²⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3677/86⁽²³⁾, ustanawia wspólne szczegółowe zasady stosowania wywozowych opłat wyrównawczych i opłat wywozowych na produkty rolne; doświadczenie wykazuje, że należy wprowadzić nowe przepisy do tego rozporządzenia; do celów jasności i skuteczności administracyjnej zasady obowiązujące w tej dziedzinie powinny być odpowiednio zmienione;

⁽¹⁾ Dz.U. L 172 z 30.9.1966, str. 3025/66.

⁽²⁾ Dz.U. L 197 z 26.7.1988, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 148 z 28.6.1968, str. 13.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 110 z 29.4.1988, str. 27.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 231 z 14.10.1971, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 172 z 27.6.1974, str. 9.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 197 z 26.7.1988, str. 16.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 57.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 94 z 9.4.1986, str. 6.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 82.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 303 z 28.11.1977, str. 1.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 166 z 25.6.1976, str. 1.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 197 z 26.7.1988, str. 27.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 166 z 25.6.1976, str. 39.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 49 z 27.2.1986, str. 1.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 198 z 26.7.1988, str. 21.

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 73 z 21.3.1977, str. 26.

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 177 z 1.7.1981, str. 4.

⁽²⁰⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.1988, str. 65.

⁽²¹⁾ Dz.U. L 145 z 30.5.1986, str. 8.

⁽²²⁾ Dz.U. L 67 z 14.3.1975, str. 16.

⁽²³⁾ Dz.U. L 351 z 12.12.1986, str. 1.

wywozowe opłaty wyrównawcze i opłaty wywozowe stanowią część należności celnych wywozowych, określonych w szczególności w art. 1 ust. 2 lit. e) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2144/87 z dnia 13 lipca 1987 r. w sprawie długu celnego⁽¹⁾, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 4108/88⁽²⁾;

wywozowe opłaty wyrównawcze nie powinny być stosowane do wywozu realizowanego na podstawie pozwolenia, w przypadku gdy refundacja jest ustalona z góry lub określona w ramach przetargu;

niektóre transakcje nie mają znaczenia gospodarczego lub dotyczą niewielkich ilości; takie transakcje mogą zostać zwolnione z wyrównawczej opłaty wywozowej;

konieczne jest określenie daty, którą należy uwzględnić do celów określenia stawki wywozowej opłaty wyrównawczej oraz Państwa Członkowskiego, które ma pobierać wywozową opłatę wyrównawczą;

w celu zapobieżenia transakcjom spekulacyjnym należy podjąć środki mające na celu zapewnienie, że produkty, dla których zgłoszenie wywozowe zostało przyjęte, opuszczają obszar celny Wspólnoty w odpowiednim terminie; okres sześćdziesięciu dni ustanowiony dla wywozu kwalifikującego się do refundacji może być stosowany również w przypadku, gdy pobiera się wywozową opłatę wyrównawczą; w przypadku gdy termin ten zostanie przekroczony, należy ustanowić przepisy szczególne, w szczególnym przypadku wywozowych opłat wyrównawczych, dla określenia ich stawki;

zadanie organów celnych jest ułatwione, jeżeli produkty, wobec których zastosowano wywozową opłatę wyrównawczą, są przemieszczane zgodnie z procedurą odmienną od tej, która stosowana jest w odniesieniu do produktów, wobec których nie stosuje się wywozowej opłaty wyrównawczej; w tym celu zachodzi potrzeba określenia, że produkty, wobec których zastosowano wywozową opłatę wyrównawczą, są przemieszczane zgodnie z procedurą zewnętrznego tranzytu wspólnotowego;

w przypadku gdy produkty opuszczają terytorium Wspólnoty, podczas ich przewozu z jednego punktu Wspólnoty do drugiego, właściwe przepisy powinny być ustanowione w celu odzyskania właściwej wywozowej opłaty wyrównawczej w przypadku gdy produkty nie są ponownie wprowadzane na obszar Wspólnoty; w tym celu należy zastosować przepisy zawarte w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1062/87 z dnia 27 marca 1987 r. w sprawie przepisów wykonawczych dotyczących procedury zewnętrznego tranzytu wspólnotowego oraz niektórych uproszczeń tej procedury⁽³⁾, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 1469/88⁽⁴⁾;

o pozwolenia na wywóz bez wcześniejszego wyznaczenia refundacji można było zwracać się z wnioskiem lub można je było wydawać przed terminem zastosowania wywozowej opłaty wyrównawczej; poza przypadkami wcześniejszego ustalania nie powinno się wymagać wywozu produktów rolnych w

przypadku zastosowania wywozowej opłaty wyrównawczej; należy zatem przewidzieć, że takie wnioski o wydanie pozwoleń mogą być wycofywane lub takie pozwolenia mogą być unieważniane na wniosek zainteresowanej strony, ze zwrotem wniesionego zabezpieczenia;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią właściwych komitetów zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W niniejszym rozporządzeniu ustala się, bez uszczerbku dla odstępstw przewidzianych w szczegółowych regułach wspólnotowych dotyczących niektórych produktów rolnych, wspólne szczegółowe zasady stosowania wywozowych opłat wyrównawczych i opłat wywozowych (zwanych dalej „wywozowymi opłatami wyrównawczymi”) na produkty rolne, przewidziane w:

- artykule 20 ust. 1 tiret drugie rozporządzenia nr 136/66/EWG,
- artykule 2 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2180/71,
- artykule 1 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1603/74,
- artykule 6 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2742/75,
- artykule 2 ust. 1 tiret pierwsze rozporządzenia (EWG) nr 2747/75,
- artykule 2 ust. 1 tiret pierwsze rozporządzenia (EWG) nr 1432/76,
- artykule 1 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 520/77,
- artykule 18 ust. 1 i 4 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81.

Artykuł 2

Z zastrzeżeniem przeciwnych przepisów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, wywozowe opłaty wyrównawcze stosuje się do każdego stałego lub tymczasowego wywozu do miejsca przeznaczenia poza obszarem celnym Wspólnoty:

- a) produktów objętych art. 9 ust. 2 Traktatu, niezależnie od tego, czy ich opakowania objęte są tym przepisem;
- b) produktów nieobjętych art. 9 ust. 2 Traktatu, w przypadku gdy zawierają one składniki podlegające wywozowym opłatom wyrównawczym, które podlegały w całości lub częściowo wyżej wymienionemu przepisowi przed ich wykorzystaniem do wytworzenia wywożonych produktów.

Artykuł 3

1. Nie nakłada się wywozowych opłat wyrównawczych w przypadku wywozu, w stosunku do którego refundacja została ustalona wcześniej lub określono ją w ramach procedury przetargowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 22.7.1987, str. 15.

⁽²⁾ Dz.U. L 361 z 29.12.1988, str. 2.

⁽³⁾ Dz.U. L 107 z 22.4.1987, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 132 z 28.5.1988, str. 67.

Kiedy, w przypadku produktu złożonego, refundacja została ustalona wcześniej w odniesieniu do jednego lub więcej jego składników, w rozumieniu art. 8 ust. 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87⁽¹⁾, zwolnienie z wywozowych opłat wyrównawczych dotyczy jedynie takiego składnika lub składników.

2. Oprócz przypadków, określonych w rozdziale II rozporządzenia Rady (EWG) nr 918/83⁽²⁾, wywozowych opłat wyrównawczych nie nakłada się na:

- a) produkty, które są ładowane we Wspólnocie na pokład statków pełnomorskich lub statków powietrznych obsługujących trasy międzynarodowe do celów zaopatrzenia w żywność, pod warunkiem że ich ilość nie przekracza ilości normalnie niezbędnych do spożycia na pokładzie takich statków lub statków powietrznych;
- b) produkty przeznaczone dla sił zbrojnych Państw Członkowskich stacjonujących poza obszarem celnym Wspólnoty;
- c) niewielkie przesyłki niehandlowe, w przypadku gdy masa ich zawartości podlegającej opłacie nie przekracza trzech kilogramów na przesyłkę; pozostałe warunki stosowania tego zwolnienia, z wyjątkiem odnoszących się do wartości produktów, są takie same jak warunki ustanowione w art. 29–31 rozporządzenia (EWG) nr 918/83;
- d) produkty znajdujące się w bagażu osobistym podróżnych, w przypadku gdy masa zawartości podlegającej opłacie nie przekracza trzech kilogramów na jednego podróżnego; pozostałe warunki stosowania tego zwolnienia, z wyjątkiem warunków związanych z wartością produktów, są takie same jak warunki ustanowione w art. 45–49 rozporządzenia (EWG) nr 918/83;
- e) produkty podlegające jednej z procedur przewidzianych w art. 4 i 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 565/80⁽³⁾;
- f) dostarczania zapasów, określonych w art. 42 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87, warunki ustanowione w ust. 2 akapit drugi, ust. 3–7 wyżej wymienionego artykułu stosuje się z niezbędnymi zmianami.

3. Przepisy ust. 2 lit. b) stosuje się jedynie przy okazywaniu właściwym władzom Państwa Członkowskiego, w którym zgłoszenie wywozowe zostało przyjęte, świadectwa wydanego przez dane siły zbrojne, poświadczającego przeznaczenie produktów, w odniesieniu do których zostało złożone zgłoszenie wywozowe oraz pod warunkiem że przybycie do miejsca przeznaczenia produktów jest zagwarantowane.

Artykuł 4

1. Z wyjątkiem przypadków, w których wywozowa opłata wyrównawcza jest ustalona wcześniej lub określona w ramach procedury przetargowej, obowiązującą stawką opłaty wyrównawczej jest stawka obowiązująca w dniu przyjęcia przez organ celny zgłoszenia wywozowego dotyczącego produktów podlegających wywozowym opłatom wyrównawczym. Od chwili takiego przyjęcia produkty pozostają pod kontrolą celną, dopóki nie opuszczą obszaru celnego Wspólnoty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 351 z 14.12.1987, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 105 z 23.4.1987, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 62 z 7.3.1980, str. 5.

Jednakże z zastrzeżeniem przypadków siły wyższej:

- w przypadku gdy dane produkty opuściły obszar celnego Wspólnoty dopiero po sześćdziesięciu dniach od dnia przyjęcia zgłoszenia wywozowego, lub
- w przypadku gdy dowód opuszczenia obszaru celnego Wspólnoty nie został dostarczony w terminie dwunastu miesięcy od dnia przyjęcia zgłoszenia wywozowego,

obowiązującą stawką wywozowej opłaty wyrównawczej jest stawka najwyższa spośród stawek, które obowiązywały w okresie od dnia przyjęcia zgłoszenia wywozowego do dnia, w którym produkty opuściły obszar celnego Wspólnoty; w przypadku gdy stosowaną stawką była stawka ustalona z góry wyższa niż stawka najwyższa, stawka ta jest obowiązująca.

Do celów akapitu poprzedzającego nie uwzględnia się żadnej refundacji wywozowej ustalonej podczas wyżej wymienionego okresu.

Dowód opuszczenia obszaru celnego Wspólnoty dostarcza się zgodnie z tą samą procedurą, którą stosuje się do refundacji. Jeżeli dowód taki nie zostanie dostarczony w terminie dwunastu miesięcy od dnia przyjęcia zgłoszenia wywozowego, datę opuszczenia obszaru celnego Wspólnoty uważa się za ostatni dzień tego terminu.

2. Data przyjęcia zgłoszenia wywozowego jest datą służącą do określenia ilości, charakteru i właściwości produktu, który ma być wywieziony.

3. Do celów niniejszego artykułu najwyższą stawką wywozowej opłaty wyrównawczej jest kwota wyrównawczej opłaty wywozowej:

- wyrażona w ecu,
- najwyższa dla danego produktu i miejsca przeznaczenia w okresie, w którym porównywano stawki.

4. Wywozowa opłata wyrównawcza określona w ramach procedury przetargowej jest opłatą ustaloną z góry.

Artykuł 5

1. Wywozowa opłata wyrównawcza jest pobierana przez Państwo Członkowskie, któremu podlega urząd celny przyjmujący zgłoszenie wywozowe.

2. W przypadku gdy wywozowa opłata wyrównawcza jest zróżnicowana w zależności od miejsca przeznaczenia:

- a) wywozowa opłata wyrównawcza obowiązująca dla miejsca przeznaczenia wskazanego w zgłoszeniu wywozowym, określonym w art. 4 ust. 1, jest pobierana, a ewentualna różnica między kwotą tej opłaty a najwyższą kwotą opłaty obowiązującej w dniu przyjęcia zgłoszenia wywozowego jest pokrywana z zabezpieczenia;

- b) w przypadku gdy złożone zostało zabezpieczenie, eksporter powinien, z zastrzeżeniem przypadku siły wyższej, dostarczyć dowód, że produkt został importowany, w terminie dwunastu miesięcy od dnia przyjęcia; dowód taki dostarcza się w sposób przewidziany w art. 18 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87;
- c) w przypadku gdy dowód określony w lit. b) nie został dostarczony w nakazanym terminie, uważa się, że produkty dotarły do miejsca przeznaczenia, z zastrzeżeniem przypadku siły wyższej, dla którego stawką obowiązującą jest najwyższa stawka opłaty wyrównawczej, a zabezpieczenie zostaje przejęte i traktowane jest jako wywozowa opłata wyrównawcza;
- d) w przypadku gdy dowód, określony w lit. b), został dostarczony w nakazanym terminie, zwraca się zabezpieczenie w zależności od miejsca przeznaczenia oraz proporcjonalnie do ilości, dla których dostarczono taki dowód; jakkolwiek niezwrócona część kwoty zabezpieczenia jest przejmowana i traktowana jako wywozowa opłata wyrównawcza;
- e) w przypadku gdy eksporter dostarcza dowód, w terminie określonym w lit. b), że produkt dotarł do miejsca przeznaczenia, w którym opłata jest niższa od opłaty pobranej, należna kwota jest korygowana, a złożone zabezpieczenie zwracane;
- f) zabezpieczenie jest depozytem gotówkowym lub poręczeniem wydanym przez instytucję spełniającą kryteria ustanowione przez Państwo Członkowskie, w którym przyjmowane jest zgłoszenie wywozowe.

3. W przypadku gdy termin określony w ust. 2 lit. b), c) i e) nie został dotrzymany, chociaż eksporter dołożył wszelkich starań, aby uzyskać dowód w tym terminie, termin może być przedłużony, na wniosek eksportera, na czas, który właściwy organ eksportującego Państwa Członkowskiego uzna za konieczny, w zależności od powołanych okoliczności.

Artykuł 6

W przypadku gdy dowód, określony w art. 4 ust. 1 akapit czwarty, i/lub dowód, określony w art. 5 ust. 2 lit. b), zostaną dostarczone w ciągu sześciu miesięcy po upływie ustanowionych w tych artykułach terminów, kwotą należnej opłaty wyrównawczej jest:

- a) opłata, która zostałaby pobrana, gdyby omawiany termin został zachowany;
- b) kwota powiększona o 15 % różnicy między opłatą pobraną a kwotą określoną w lit. a).

Artykuł 7

Z chwilą przyjęcia zgłoszenia wywozowego składanego w odniesieniu do produktów określonych w art. 2 lit. a) produktów tych nie uważa się za objęte art. 9 ust. 2 Traktatu i przemieszcza się je odpowiednio zgodnie z art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 222/77 z dnia 13 grudnia 1976 r. w sprawie tranzytu wspólnotowego⁽¹⁾.

Artykuł 8

1. Przepływ produktów podlegających wywozowej opłacie wyrównawczej między dwoma Państwami Członkowskimi odbywa się zgodnie z tytułem III rozporządzenia (EWG) nr 1062/87.

2. Urząd wyjścia, w rozumieniu rozporządzenia (EWG) nr 222/77, podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, że wywozowa opłata wyrównawcza, określona w lit. c), jest pobierana w przypadku, gdy:

- a) dokument wewnętrznego tranzytu wspólnotowego wskazujący urząd Państwa Członkowskiego jako urząd przeznaczenia nie zawiera wpisu określonego w art. 21 rozporządzenia (EWG) nr 1062/87 (drugi wpis), ponieważ dany produkt nie podlegał wywozowej opłacie wyrównawczej podczas uwierzytelniania zgłoszenia wewnętrznego tranzytu wspólnotowego; oraz
- b) na mocy Porozumienia między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Państwami EFTA w sprawie uzgodnień dotyczących wspólnego tranzytu, produkt ten jest okazywany w urzędzie Państwa EFTA; oraz
- c) wywozowa opłata wyrównawcza wprowadzona po dniu uwierzytelnienia zgłoszenia wewnętrznego tranzytu wspólnotowego obowiązywała w dniu, w którym produkt był okazywany w urzędzie przeznaczenia.

3. W przypadku gdy eksporter przedstawia właściwemu organowi zadowalający dowód, że towary opuściły obszar celny Wspólnoty w dniu, w którym nie stosowano wywozowej opłaty wyrównawczej lub opłaty niższej od wymienionej w ust. 2, nie pobiera się żadnej opłaty lub, gdzie właściwe, pobierana jest opłata niższa.

4. Do celów niniejszego rozporządzenia Państwami EFTA są: Austria, Finlandia, Islandia, Norwegia, Szwecja i Szwajcaria.

Artykuł 9

1. Składa się zabezpieczenie, zgodnie z art. 24 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1062/77, w odniesieniu do produktów przemieszczanych na warunkach przewidzianych w art. 24 i 25 tego rozporządzenia w celu zapewnienia, że pobrana zostanie wywozowa opłata wyrównawcza wymagana w przypadku, gdyby produkty te nie były ponownie wprowadzone na obszar celny Wspólnoty;

2. Niezwłocznie po przedstawieniu dowodu w Państwie Członkowskim wyjścia, że produkty zostały ponownie wprowadzone na obszar celny Wspólnoty, zwrot zabezpieczenia następuje proporcjonalnie do ilości, w odniesieniu do których taki dowód dostarczono.

Artykuł 10

W przypadku gdy produkt podlega jednej z uproszczonych procedur przewidzianych w tytule IV rozdział I rozporządzenia (EWG) nr 1062/87 w celu przewozu go do stacji miejsca przeznaczenia lub dostarczenia do odbiorcy na obszarze celnym Wspólnoty, urząd wyjścia może nie zezwolić na zmianę umowy o przewóz mającą umożliwić zakończenie przewozu poza wyżej wymienionym obszarem celnym, dopóki nie zostaną podjęte niezbędne kroki w celu zapewnienia, że wymagana wywozowa opłata wyrównawcza zostanie pobrana. W takich przypadkach stosowaną stawką wywozowej opłaty wyrównawczej jest stawka obowiązująca w dniu przyjęcia przez urząd wyjścia zgłoszenia wywozu do państw trzecich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 38 z 9.2.1977, str. 1.

Artykuł 11

1. W przypadku gdy obowiązuje wywozowa opłata wyrównawcza, a produkty są powtórnie wywożone na mocy przepisów art. 6 ust. 2 akapit drugi lub art. 11 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia Rady (EWG) nr 1430/79 ⁽¹⁾, składa się zabezpieczenie równe wywozowej opłacie wyrównawczej.

2. Zabezpieczenie, określone w ust. 1:

- a) zwracane jest w przypadku, gdy decyzja dotycząca wniosku o zwrot lub umorzenie przywozowych opłat wyrównawczych jest pozytywna;
- b) jest przejmowane i traktowane jako wywozowa opłata wyrównawcza, w przypadku gdy:
 - decyzja określona w lit. a) jest negatywna, oraz
 - wywozowa opłata wyrównawcza nie została uiszczona w ciągu trzydziestu dni od dnia wydania zawiadomienia o płatności.

Artykuł 12

Przez okres, w którym stosowana stawka opłaty wyrównawczej dla danego produktu jest wyższa od 0, na wniosek zainteresowanej strony, pozwolenia na wywóz dotyczące tego produktu mogą zostać unieważnione, a wnioski o wydanie tych pozwoleń wycofane, z wyjątkiem następującymi przypadków:

- a) pozwolenie określa kwotę refundacji ustaloną z góry lub określoną w ramach procedury przetargowej;

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 stycznia 1989 r.

b) pozwolenie zostało wydane w odpowiedzi na wniosek złożony w dniu, w którym obowiązywała opłata wyrównawcza, dniem składania wniosku jest dzień określany zgodnie z art. 15 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3719/88 ⁽²⁾;

c) wniosek dotyczy pozwolenia objętego lit. a) lub lit. b).

W takich przypadkach zabezpieczenie odnoszące się do pozwolenia podlega bezzwłocznemu zwrotowi.

Artykuł 13

1. Rozporządzenie (EWG) nr 645/75 niniejszym traci moc.
2. Odniesienia do uchylonego na mocy ust. 1 rozporządzenia interpretuje się jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Odniesienia do artykułów uchylonego rozporządzenia należy odczytywać zgodnie z tabelą korelacji zawartą w Załączniku.

Artykuł 14

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1989 r.

W imieniu Komisji

Ray MAC SHARRY

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 175 z 12.7.1979, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 331 z 2.12.1988, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

Tabela korelacji

Rozporządzenie (EWG) nr 645/75	Niniejsze rozporządzenie
artykuł 1	artykuł 1
artykuł 2 ust. 1	artykuł 2
artykuł 2 ust. 2	
artykuł 2 a	artykuł 11
artykuł 3	artykuł 3
artykuł 4	artykuł 4
artykuł 5	artykuł 5
–	artykuł 6
–	artykuł 7
artykuł 6	artykuł 8 ust. 1
artykuł 7	artykuł 9
artykuł 8	artykuł 10
artykuł 9	–
artykuł 10	artykuł 12
artykuł 11	artykuł 13
artykuł 12	artykuł 14